A pártmunka tapasztalatai

A műszaki vezetésben is el kell sajátítani a kommunista módszereket

Ha valaki egy évvel ezelőtt körülnézett a Villamossági-Televízió és Rádiókészülékek Gyára veszprémi telepének műszaki gárdája között, csupa idegen arcokat láthatott. A mérnökök, technikusok és művezetők 80 százalékát Székesfehérvárról helyezték ide, hogy megindítsák az üzemben a munkát.

A környéken eddig ismeretlen volt a rádió- és televíziókáva gyártása, s így igen nagy nehézségeket okozott az üzemvezetőségnek, a párt- és szakszervezetnek, a szakemberek előteremtése.

A pártszervezet a párttagság segítségét kérte, hogy munkahelyükön megszilárdítsák a fegyelmet és megszüntessék a nagyfokú fluktuációt.

Ez a látszólag „nem nagy feladat" abban az időben a legfontosabb pártmunka volt.

Tavaly augusztusban még havi 100—120 dolgozó hagyta el önkényesen a vállalatot, s ez rendkívül megnehezítette a tervteljesítést. Mindemellett nem volt biztosítva a Székesfehérvárról ideiglenesen ideérkezett műszaki gárda utánpótlása.

A kislétszámú, de egységesen gondolkodó pártalapszervezet egyre inkább a gazdasági vezetés szilárd támasza lett.

Csernyánszki Sándor — a pártszervezet akkori titkára, aki egyben a termelési osztály vezetője is — beosztásánál fogva állandó kapcsolatot tartott az üzem vezetőségével. Naponta tájékozódhatott a legfontosabb gazdasági és műszaki tennivalókról.

Ezeket figyelembe véve, **a pártszervezet pártmegbízatásként adta a párttagoknak, hogy beszélgessenek azokkal, a termelésben és szaktudásban legkiválóbb dolgozókkal, akiket az üzemvezetőség alkalmasnak tartott művezetői beosztásra.**

Ebben igen sokat segített a vállalat kommunista főmérnöke Dörnyei József elvtárs, aki nemcsak szaktanácsaival, hanem politikai agitációs munkával is segített a pártszervezetnek.

A kommunisták nevelőmunkájának eredménye már tavaly szeptemberben érezhető volt. Az egy főre eső termelékenység műszakonként 230 forintról 340 forintra emelkedett.

Ehhez nagymértékben hozzájárult, hogy lényegében sikerült megszüntetni a már nagy méreteket öltő munkaerő vándorlást.

Új emberek kerültek a műszaki vezetésbe.

A Székesfehérvárról kölcsönkért műszaki vezetőket már várta vissza a vállalat, a veszprémi alvállalatnak most már e tekintetben is meg kellett állnia a maga lábán.

Az üzemvezetőség, a párt és szakszervezet javaslatát figyelembe véve, kijelölte saját művezetőit a legjobb dolgozókból.

A nyolc újonnan kinevezett művezetőnek gyakorlati tapasztalatán és becsületességén kívül más nem állt rendelkezésére.

Az elméleti kiképzést és a vezetés módszereit a mindennapi munka közben kellett elsajátítani.

A pártszervezet és az üzemvezetőség lehetővé tette, hogy a művezetők és a csoportvezetők részt vehettek a télen folyó szakmai tanfolyamokon és a pártoktatásban.

Hárman már megkezdték a faipari technikumon tanulmányaikat. Az üzemvezetőség terve, hogy minden műszaki vezető elvégezze a technikumot.

Az elmélet hiánya és a vezetésben való kevés tapasztalat ma még túlnyomóan egyes problémák technológiai megoldására, a mennyiségi tervek teljesítésére vonja el a művezetők munkaidejének túlnyomó részét.

A pártszervezet feladata, hogy megtanítsa a műszaki vezetőket a vezetés kommunista módszereire.

A decemberi, januári és februári példák azt mutatják, hogy egy-egy technológiai utasítás be nem tartásából, vagy — mint a decemberi tűzeset miatt történt — termeléskiesésből eredő lemaradás kapkodást, fejetlenséget okoz az üzemben.

Nem látják az üzemben azt a — szocialista munkaversenyben rejlő hatalmas — erőt, amely más üzemeknél már sok esetben átsegítette az üzemet a holtpontokon.

Az üzemnél hónapok óta nem értékelik a versenyt. A versenyszerződést kötött négy, szocialista címért küzdő brigád közül 3 feloszlott, mert egy részük visszament a termelőszövetkezetbe, s azóta nincs aki újjá szervezze őket. Egy működik az adminisztrátoroknál.

A pártszervezetnek meg kell tanítani a vezetésben még járatlan műszaki vezetőket, hogy a szocialista munkaverseny szervezése, rendszeres értékelése és propagálása nemcsak az üzem termelésének biztosítéka, de egyben saját munkájuk megkönnyítését is segíti.

Kétségkívül eredményei vannak a vállalat pártszervezetének a pártépítésben. Jelenleg 12 olyan dolgozójuk van, akit alkalmasnak tartanak arra, hogy a párttagjelöltek sorába lépjen.

Helyes lenne az is, ha a pártépítés során gondolnának azokra a kiváló dolgozókra is, akikből időközben művezetők lettek, s akik között egyetlen párttag sincs.

Az elmúlt hat hónap sok nehéz feladat elé állította a Villamossági, Televízió és Rádiókészülékek Gyára veszprémi telepének műszaki vezetőit, amit több-kevesebb hibával egy-két hónap kivételével meg is oldottak.

A szakmai és politikai képzés mellett azonban mielőbb meg kell tanítani őket a vezetés kommunista módszereire. Ezek gyakorlati alkalmazásával magukkal tudják ragadni a dolgozókat, s ezzel egyre inkább a termelés irányítóivá válnak. (Sz. F.)

Vöröskeresztes munka a devecseri járásban

A devecseri járás vöröskeresztes szervezetei befejezték a vezetőség- és küldöttválasztásokat. Taggyűléseiken választották meg vezetőül azokat a legjobb aktivákat, akiket képeseknek tartanak arra, hogy a szervezetet irányítsák. A megtartott taggyűlések bizonyítékai annak, hogy falvainkban, *az egész járásban emelkedik azoknak a dolgozóknak a száma, akik önként, szeretettel jönnek a közegészségügy szolgálatába dolgozni.* Ezt bizonyította a Somlóvásárhelyen megtartott taggyűlés, ahol 220-an jelentek meg, Karakószörcsökön, ahol a kultúrház tele volt dolgozókkal, Orosziban, Tósokberényben, Ajkarendeken, s még több községben megtartott taggyűlés is. *Igaz, azt is meg kell mondani, hogy ezeken a pártszervezetek, tanácsok, Hazafias Népfront, az iskola, Somlóvásárhelyen még az óvoda is segített Gy. Kovács Ilona nevelő példamutatása mellett.* Termelőszövetkezeteink egészségügyi helyzetének megjavítása területén, mely döntő kérdésként szerepel szervezeteink előtt álló feladataink között, feltétlenül fontos az, hogy *a termelőszövetkezet vezetősége is támogatást adjon a szervezetek terveinek megvalósításához.*

Szalma Antalné

Meg kell javítani a keszthelyi kenyérellátást

A város kereskedelmi helyzetéről, az idei áruellátásról tárgyalt legutóbbi ülésén a keszthelyi tanács végrehajtó bizottsága. Különös figyelmet fordítottak az üdülőhelyi jellegre, a nyári szezon problémáinak megoldására.

A kereskedelmi hálózatban különösebb változás nem várható ebben az esztendőben. Jelentős viszont a felújítások mennyisége. Önkiszolgáló rendszerre térnek át a Vörösciillag tér 24. szám alatti boltban. Korszerűsítik a fenékpusztai, volt földművesszövetkezeti boltot. Százezer forintot költenek a nagy csemege boltra. A MEK egy új zöldségüzletet nyit a Sopron utcában, és új pavillonokat is állít fel. A Keravill már megnyitotta egy szép üzletét a Kossuth Lajos utcában, még az idén régi üzletét ajándékboltté alakítja át.

Igen komoly beruházást — másfél millió forint értékűt — valósítanak meg a Halászcsárdában. A rendkívül népszerű idegenforgalmi intézmény ennek eredményeként korszerűbb és nagyobb befogadóképességű lesz. A városban presszóvá alakítják át a Petőfi csárdát, tekintve, hogy főútvonal mellett italbolt nem lehet.

Az áruellátás javulásának jelentős eseménye lesz, hogy a környékről három tsz kapcsolódik be az eddigiek mellett a piac ellátásába.

A végrehajtó bizottság erélyes határozatokat hozott a kenyér- és hallellátás megjavítására.

Az alvót fel kell ébreszteni!

Vindornyaszőllősön a népművelés ezen a télen a közmondásbeli medvével együtt mély álomba szenderedett. Estenként nincsen szórakozási és művelődési lehetőség, holott a lakosság részéről nagy az igény. Az egyhangúságot egyedül a mozi töri meg. A hetenkénti egyszeri filmelőadásokat nem véletlenül látogatják olyan nagy számban.

Az ősszel készült terv a kulturális munka fellendítésére, azonban a feladatok papíron maradtak. Nem valósították meg elhatározásukat és elfeledkeztek a terv végrehajtásának ellenőrzéséről is. A tanács is csak legutóbb foglalkozott a népművelés helyzetével. Beszámoltatták Gyenes Gyula elvtársat, az általános iskola igazgatóját, aki bizony elég sötét képet festett a falu kulturális életéről.

— A múlt évben — mondta a beszámoló — mindössze hét ismeretterjesztő előadást tartottam... Nem voltam elég agilis. Elmaradtak előadások, mert az előadó, Rakos Gyula kisgörbői kartársam közlekedési nehézségekre hivatkozva nem jött el. (A Kisgörbő és Vindornyaszőllős közötti távolság egyébként mindössze pár kilométer.) Hat előadást terveztünk ezekre a hónapokra, de ez ideig egyet sem tartottunk meg... A KISZ szervezetben sem kezdődött el a „Világ térképe előtt" kör. A könyvtári munkánkban — a könyvek számának gyarapodása ellenére — szintén lassú a fejlődés. Az aktív olvasó nagyon kevés... A nőtanács kézimunkatanfolyamot akart rendezni, de ez nem sikerült. Az első foglalkozáson csak két lány jelent meg, ezek is, amikor megtudták, miről lesz szó, gyorsan kereket oldottak... A tánccsoportot megalakítani nem tudtuk, mivel nincs megfelelő oktató és a régi csoport tagjai vidékre távoztak...

A hiányosságok felsorolása és az önbírálat után jöttek az ígéretek a jobb munkára. Érdemes ezekből is idézni, hogy párhuzamot lehessen vonni az ígéretek és a valóság között.

— Az ismeretterjesztő előadások tartását — közölték megnyugtatásul — Rakos Gyula ismételten megígérte... A mezőgazdászunk dia-filmvetítéssel szemléltetett előadássorozat tartását vállalta márciusig (?!)... A körorvos egészségügyi előadásokat tart... Az ifjúság a „Széna vagy szalma" című egyfelvonásos bohózatot mutatja be... Farsangra terveztük, de valószínű eltolódik az előadása Jókai—Kovács „Gazdag szegények" című 3 felvonásos színművének... Az általános iskola tanulói szintén készülnek a „Csipkerózsika" című mesejáték előadására... Megvan minden remény, hogy a kultúrmunka községünkben fellendül...

A reményen kívül ma sincs több Vindornyaszőllős községben, pedig a tanács a kultúrmunkára vonatkozó határozatának a határideje régen lejárt. A határozat kimondta, hogy a kultúrmunka felélénkítésére munkatervet készítenek, és a tanácstagok ennek végrehajtásához minden tőlük telhető segítséget megadnak. Csakhogy ez a késve megszületett határozat az elfogadásakor sem ért sokkal többet, mint az üres tarisznyára tett lakat. Elfeledték ugyanis figyelembe venni az újból ígéretek megvalósításának lehetőségeit.

Az ígéretek betartása szempontjából lényeges feltétel a helyiség megléte, ahol a rendezvényeket tartják. Ez pillanatnyilag nem áll rendelkezésre a községben. A tavaly épített művelődési otthonukra nem számíthatnak legalább a nyárig, tudták ezt a faluban néhány héttel előbb is.

Van az egésznek azonban nagyon sok tanulsága. A kultúrmunkát csak időben végzett jó szervezéssel, az összes érdekelt helyi szerv szoros együttműködésével és közös igyekezetével lehet eredményesen fellendíteni. Ha magára marad a népművelési ügyvezető, és nem támogatják munkáját, akkor a legjobb tervekkel sem megy sokra. A helyi pártszervezet és a tanács Vindornyaszőllős községben is rengeteget tehet azért, hogy az idei télen pangó népművelési munka végre felébredjen csipkerózsika álmából. Fel kell ébresztenj. Minél előbb, annál jobb.

(—zsa)

Barátságról — osztályfőnöki órán

— Miklós, ki a te barátod?

A kérdés olyan váratlan, hogy a tizenöt-tizenhatéves, gyerekképű szőke fiú elkerekedett szemmel néz, nem tud szólni sem.

A veszprémi iparitanuló-iskolában osztályfőnöki óra van. Bagics Lajos osztályfőnök a barátságról beszél a fiatal, gyerekkorból alig felserdült fiúknak. Nekik, akiknek talán nem is olyan könnyű barátot találni, hiszen nem is igazi diákok, de nem is munkások még — valahol ott a kettő között, a kamaszság és az önálló pénz-kereset öntudatával kikockázott úton.

A barátságról, a társaságról lehet általánosságban beszélni. De erejét, javító, vagy romboló hatását csak saját tapasztalatain mérheti le az ember. Az osztályfőnök szavai is kicsit messziről kezdték a szálat gombolyítani, előbb irodalmi példákat emlegetett.

Miklós pedig áll, s az asztal lapját karmolgatja. Alacsony, gyenge, kisfiús. — „Kisinas", mondták volna rá ezelőtt húsz évvel. A kisinas — akinek nem való még a gyalu, meg a nehéz asztalos munka — hordjon forgácsot a tűzre, vagy dajkálja a kisgyereket — esetleg néha enyvet is melegíthet, hogy „tanuljon" valamit a szakmából. — Igen, az a Miklós ilyen lehajtott fejjel állt volna.

— Na, Miklós... — így, emeld fel a fejed. Igen, ez már a mi Miklósunk, szemében ez a fény, ez az öntudat a mi miklósainkra jellemző. Tizenhatéves, másodéves ipari tanuló, asztalos szakmunkás lesz belőle egy év múlva. Tanulmányi ösztöndíjat kap — s ez a pénz teszi talán, hogy nagyobbnak, felnőttebbnek érzi magát... De panasz van rá a gyárban, az iskolában is.

Most körülnéz az osztályban, szeme megáll egy fiún. Az felemelkedik és megszólal:

— Én vagyok Miklós barátja!

— Milyen barát vagy te, fiam, ha nem mondod meg neki, hogy hogyan kell rendesen viselkedni? Miért engeded, hogy ennyi panasz legyen rá? Hát nem az a jóbarát, aki segít? — Azzal is, hogy szól, ha barátja nem végzi rendesen a munkáját, nem tanul rendesen. Ki szólt Miklósnak, mikor baj volt vele, hogy nem megy ez így jól? — hirtelen elhallkul a hangja, s a fiúkra néz, hol egyikre, hol a másikra.

Az osztályban csend van. Nem a megszeppent gyerekhad csendje ez, nem is közömbös, üres csend. Valami talán most mozdult meg, az arcokra mintha kérdés rajzolódna: tettünk-e valamit Miklósért, segítettük-e őt?

A két barát tekintete összekapcsolódik. Most nem pajkos összevillanás, hanem szinte mérlegelés. — Miből is állt a mi barátságunk? — Hát igen, együtt jártunk focizni, együtt jártunk sétálni és moziba. Tanulni? — nem szoktunk együtt... Igen, órán persze súgtunk egymásnak... Szemükben ott villódzik a kérdés: a mienk nem lenne igazi barátság?

Miklósnak volt néhány izgalmas napja fél év előtt. A gyárban bizony nem a legjobban állt a szénája. Panaszkodtak rá, s az iskolában mit tudtak mondani? — Majdnem csak ugyanazt, csak itt ezt így osztályozták: ebből a tárgyból elégséges, ebből pedig elégtelen. S más osztályzat alig-alig akad az ő bizonyítványában. A „barátság" viszont zavartalan volt: — Nem baj öregem, majd rendbejönnek a dolgok, gyerünk focizni! — A barát „megértő" volt, s a délutánok most is sporttal, sétálgatással teltek, mint azelőtt... S közben — bizony a mestereknek és az iskola tanárainak nem kis fejtörést okozott, hogy mit kezdjenek Miklóssal.

— Fiúk — szólal meg csendben megint az osztályfőnök. — Miklós nem úgy viselkedett, ahogy egy mai ipari tanulónak viselkednie kell. A halk hang után szinte csattan a kérdés: — Érzitek-e, hogy felelős ez a kis közösség, együttesen, minden tagjáért? Érzitek-e, hogy akkor lesztek igazi barátok, ha megkérdezitek Miklóstól: mit nem értesz, mit magyarázzunk el, miben segítsünk? Munkában, tanulásban legyetek egymás barátai! — Pár pillanatnyi csend után újra halkabban szólal meg az osztályfőnök. — A betyárbecsület sokszor értékes lehet... de a szinelt barátság, a nem segítenikész, nevelni nem akaró barátság egy garast sem ér!

Miklóst az osztály közösségére, a nevelni akaró tanárokra bízták. S ha osztálytársai ilyenné tudnak válni — nem kerül rossz kezekbe.

SZŐKE MÁRIA